

**Kamer
van Volksvertegenwoordigers**

ZITTING 1963-1964

16 APRIL 1964

WETSONTWERP

tot wijziging van de wet van 15 februari 1961
houdende oprichting van een Landbouw-
investeringsfonds.

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE
VOOR DE LANDBOUW (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER LOOS.

DAMES EN HEREN,

In toepassing van de wet van 15 februari 1961 bedroegen de in totaal verleende waarborgen op 31 augustus 1963 het bedrag van 760.578.309 frank. Daar het Landbouw-investeringsfonds per maand nagenoeg voor 50 miljoen nieuwe waarborgen verleent, zal het thans, na overleg in Ministerraad van 15 februari 1963, vastgestelde plafond van één miljard frank, aanvang 1964 bereikt worden. Daar deze waarborgen hoofdzakelijk verleend werden voor installatiekredieten (319 miljoen), enerzijds, en kredieten voor verwerking en commercialisatie van land- en tuinbouwprodukten, vooral door landbouwcoöperaties, anderzijds (346 miljoen), is het ondenkbaar in een periode van aanpassing aan de eisen van het E. E. G.-landbouwbeleid en van nood-

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Lefebvre René.

A. — Leden : de heren Cooreman, De Nolf, Dewulf, Discry, Dupont, Gillès de Pélichey, Jacques, Loos, Mertens, Vandamme (Maurice), Van den Eynde. — de heren Baccus, Bary, Boutet, Breyne, Cugnon, Danschutter, De Groote, Feyaerts, Martin, Thys. — de heren Lefebvre (René), Picron.

B. — Plaatsvervangers : de heren Bogaerts, Claeys, Mejuffr. Devos (Godelieve), de heren Lavens, Smedts, Tindemans. — de heren De Pauw, Hurez, Namèche, Sebrechts, Van Winghe. — de heer Martens.

Zie :

749 (1963-1964) :

— N° 1 : Ontwerp door de Senaat overgezonden.

**Chambre
des Représentants**

SESSION 1963-1964

16 AVRIL 1964

PROJET DE LOI

modifiant la loi du 15 février 1961
portant création d'un Fonds d'investissement
agricole.

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION
DE L'AGRICULTURE (1)

PAR M. LOOS.

MESDAMES, MESSIEURS,

En application de la loi du 15 février 1961, le total des garanties accordées au 31 août 1963 s'élevait à 760.578.309 francs. Etant donné que le Fonds d'investissement agricole accorde, mensuellement, près de 50 millions en nouvelles garanties, le plafond actuel d'un milliard de francs, fixé après délibération en Conseil des Ministres en date du 15 février 1963, sera atteint au début de l'année 1964. Ces garanties ayant été principalement accordées, d'une part, pour des crédits d'installation (319 millions) et, d'autre part, pour des crédits de transformation et commercialisation des produits agricoles ou horticoles, surtout par le moyen de la coopération agricole (346 millions), il est inimaginable, dans une période où il faut se plier aux

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Lefebvre René.

A. — Membres : MM. Cooreman, De Nolf, Dewulf, Discry, Dupont, Gillès de Pélichey, Jacques, Loos, Mertens, Vandamme (Maurice), Van den Eynde. — MM. Baccus, Bary, Boutet, Breyne, Cugnon, Danschutter, De Groote, Feyaerts, Martin, Thys. — MM. Lefebvre (René), Picron.

B. — Suppléants : MM. Bogaerts, Claeys, Mlle Devos (Godelieve), MM. Lavens, Smedts, Tindemans. — MM. De Pauw, Hurez, Namèche, Sebrechts, Van Winghe. — M. Martens.

Voir :

749 (1963-1964) :

— N° 1 : Projet transmis par le Sénat.

zakelijke omschakelingsprocedures, dat bij gebrek aan staatshulp de werking verlamd of vertraagd zou worden.

Onderhavig wetsontwerp heeft dan ook tot doel het globaal bedrag ten belope waarvan de waarborg van het Fonds kan toegekend worden te brengen op anderhalf miljard met eventuele opvoering tot twee miljard bij in Ministerraad overlegd koninklijk besluit.

Uw Commissie heeft van de besprekking van het wetsontwerp gebruik gemaakt om van gedachten te wisselen over de werking van het Landbouwinvesteringsfonds. Statistische gegevens terzake werden opgenomen in het verslag van de Senaat (Doc. n° 148, 1963-1964).

Een lid wenst te weten hoe de toelagen verdeeld worden en hoe de wet eigenlijk wordt toegepast. Hij waarschuwt de Minister voor de oprichting en de werking van coöperatieve die in feite louter commerciële ondernemingen zijn en waarin de landbouwers onvoldoende vertegenwoordigd zijn. Hij haalt terzake het voorbeeld aan van een coöperatieve onderneming die tegelijkertijd aan graanstockering doet en verschillende miljoenen aan toelagen zou genoten hebben. Binnenkort zal deze instelling door de landbouwers overgenomen worden daar waar thans haar bedrijfskapitaal vreemd is aan de landbouw.

Het lid waarschuwt eveneens voor een onoordeelkundige spreiding van coöperatieven met dezelfde activiteit doorheen het land. Zo bevinden er zich in Wallonië op 15 km van elkaar twee coöperatieven die zich elk met deshydratatie bezighouden.

Hij beweert dat een coöperatieve die graan stockeert en terzelfder tijd eetwaren voorbrengt geen echte coöperatieve is. Het lid dringt er ten slotte op aan dat slechts kredieten en waarborgen zouden worden toegekend na ernstig en diepgaand onderzoek van de toestand ter plaatse.

Hierop antwoordt de Minister dat staatssteun aan coöperatieven slechts verstrekt wordt na onderzoek en na te hebben vastgesteld of de aanvragers beantwoorden aan de criteria voorzien in het koninklijk besluit van 15 mei 1961 (zie bijlage I). Hij verklaart daarbij dat het departement aanvankelijk gestart is met een welomlijnde politiek ter zake. Voor de stockeringscoöperatieven van graangewassen werd een aantal van 5.000 zakken eerst als voldoende beschouwd. De ervaring heeft echter uitgewezen dat dit cijfer te gering is; thans neemt men aan dat een omzet van 50.000 zakken niet overdreven is. Ook wat betreft de spreiding van dergelijke coöperatieven was men bij de aanvang breder; thans eist men een afstand van minstens 15 km tussen twee coöperatieven met éenzelfde activiteit.

Het zich vermenigvuldigen van te kleine coöperatieven dient te worden vermeden. Veeleer dringt een zekere concentratie van de initiatieven zich op; met het oog op een doelmatige commercialisatie lijkt het zelfs aangewezen tijdig de oprichting van intercoöperatieven te overwegen.

Een ander lid verlangt ophelderingen van de Minister betreffende een circulaire van 25 februari 1964, bevattende richtlijnen betreffende de tussenkomsten ten laste van het L. I. F. In dit rondschrift is er sprake, de werking van het L. I. F. voor een bepaalde tijd te beperken. Hij betreurt het feit dat, op het ogenblik dat de noodzaak wordt aangevoeld om het L. I. F. meer financiële armslag te geven, tegelijkertijd maatregelen worden getroffen tot beperking van de activiteit van een organisme dat de grootste

exigences de la politique agricole de la C. E. E. et se résoudre aux indispensables procédures de reconversion, d'admettre une paralysie ou un ralentissement résultant de l'absence de l'aide de l'Etat.

L'objet du présent projet de loi est donc de porter le montant global jusqu'à concurrence duquel la garantie du Fonds peut être accordée à un milliard et demi, somme qui pourra être portée à deux milliards par un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres.

Votre Commission a mis à profit la discussion du projet de loi pour procéder à un échange de vues sur le fonctionnement du Fonds d'investissement agricole. Les données statistiques s'y rapportant ont été reprises dans le rapport du Sénat (Doc. n° 148, 1963-1964).

Un membre aimerait savoir de quelle manière les subventions sont réparties et comment la loi est appliquée en réalité. Il met le Ministre en garde contre la création et la manière dont fonctionnent les coopératives qui sont en réalité des entreprises purement commerciales et dans lesquelles la représentation des agriculteurs est insuffisante. Il cite, à ce propos, l'exemple d'une coopérative qui se livre simultanément au stockage des grains et aurait obtenu plusieurs millions de subventions. Sous peu, cette institution sera reprise par les agriculteurs alors qu'actuellement le capital de roulement n'appartient pas à l'agriculture.

Le même membre met encore en garde contre une répartition peu judicieuse, dans l'ensemble du pays, des coopératives ayant une activité identique. En Wallonie, par exemple, il y a, à 15 kilomètres de distance, deux coopératives qui s'occupent de la déshydratation.

Il prétend qu'une coopérative qui stocke des grains et en même temps produit des denrées alimentaires n'est pas une véritable coopérative. Enfin, il demande instamment que des crédits et des garanties ne soient accordées qu'après un examen sérieux, approfondi et sur place de la situation.

Le Ministre lui répond que l'aide de l'Etat aux coopératives n'est accordée qu'après examen et après avoir constaté si les demandeurs satisfont aux critères prévus par l'arrêté royal du 15 mai 1961 (voir annexe I). Il déclare encore que la politique du département en la matière était bien définie dès le début. Initialement, un nombre de 5.000 sacs était considéré comme suffisant pour les coopératives de stockage de céréales. Toutefois, l'expérience a montré que ce nombre était trop peu élevé; à l'heure actuelle, on estime qu'un mouvement de 50.000 sacs n'est pas exagéré. En ce qui concerne la répartition des coopératives également, on était plus coulant au début; actuellement, il faut une distance de 15 kilomètres au moins entre deux coopératives dont les activités sont identiques.

Il s'agit d'éviter la multiplication de coopératives de trop peu d'importance. C'est plutôt une certaine concentration des initiatives qui s'impose; dans le but d'assurer une commercialisation efficace, il semble, même indiqué, d'envisager en temps opportun la création d'intercoopératives.

Un autre membre souhaiterait obtenir du Ministre des précisions au sujet d'une circulaire du 25 février 1964 contenant des instructions relatives aux interventions à charge du F. I. A. Dans ladite circulaire, il est question de limiter pendant une certaine période l'action du F. I. A. Il regrette qu'au moment où se fait sentir la nécessité de fournir au F. I. A. des moyens financiers plus importants, on prenne des mesures en vue de réduire les activités d'un organisme qui rend des services éminents à notre agricul-

diensten bewijst aan onze land- en tuinbouw. Er bestaat hier een zekere dubbelzinnigheid die een slechte indruk wekt in de landbouwmiddens.

Deze zienswijze wordt gedeeld door een ander commissielid die beweert dat de vooropgestelde maatregelen een nadelige weerslag hebben op de landbouwinvesteringen. Hij doelt hierbij op de onlangs gedecreteerde maatregelen tot remming van de overheidsinvesteringen.

De Minister wijst er op dat de onrechtstreekse rem op de private investeringen niet van die aard zal zijn de landbouwer te verplichten zich voor krediet te moeten wenden tot louter financiële instellingen. De kredietbeperkingen door de Regering voorgesteld hebben hoofdzakelijk tot doel de overhitting in de bouwsector tegen te gaan. Wat de beperkte restricties inzake L. I. F. betreft zijn deze van verschillende aard (zie bijlage III), te weten :

1) voor de bouw van woningen wordt een zekere inkrimping nuttig geacht. Er is geen dringende noodzaak en de bouw kan gemakkelijk uitgesteld worden;

2) bij aankoop van hoevegebouwen samen met een kleine oppervlakte landbouwgrond, terwijl tegelijk andere gronden in huur worden genomen, heeft men bepaalde misbruiken vastgesteld die voor de koper nadelig uitvallen. Hier zal het Fonds niet meer tussenkomst indien er voor de in huur genomen landerijen geen pacht van voldoende lange duur bestaat. Op de vraag dat men onder een voldoende lange pacht verstaat, antwoordde de Minister dat het hier om een pacht van 18 jaar dient te gaan;

3) inzake het uitbetalen van « opleggelden » (droit de chapeau) wordt in veel gevallen aan de kredietverleners en aan het L. I. F. een bedrag opgegeven dat niet beantwoordt aan datgene wat de overnemer ontvangt. Voortaan zal in de op te maken aanvraagdossiers de ventilatie opgemaakt worden ten einde doelmatig te kunnen vaststellen hoe het bedrag van de overname van de bedrijven is samengesteld. Indien blijkt dat in een of andere post werd overdreven (wat meestal met de opleggelden het geval is) dan zal het L. I. F. zijn tussenkomst voortaan weigeren;

4) bij aankoop van materiaal of uitrusting moeten deze aankopen ten volle verantwoord zijn en in verhouding staan tot de belangrijkheid van het bedrijf. De uitrusting van een bedrijf moet economisch verantwoord zijn;

5) de aankoop van gronden zal slechts kunnen geuïtieren van de tussenkomst van het L. I. F. voor zover deze aankoop de rendabiliteit van het bedrijf in de hand werkt. Er zal geen tussenkomst zijn ingeval van aankoop van bebouwde gronden die door een buurman bewerkt worden welke daardoor zijn eigen uitbating zou verminderd zien;

6) vanzelfsprekend weigert het L. I. F. zijn tussenkomst ingeval van grondaankopen met speculatief karakter.

* * *

Een lid verklaart dat de publieke gelden rationeler dienen te worden aangewend dan zulks op het ogenblik het geval is. Er moet een soort programmatie tot stand komen, die nauwkeurig rekening houdt met het doel dat men wenst na te streven. Een lid betreurt dat het L. I. F. zoals het thans werkt niet het voornaamste werktuig is tot het voeren van dergelijk programmatiebeleid. Hij eist met een vorige spreker dat de voordeelen van de wet van 15 februari 1961 uitsluitend aan de landbouw zouden ten goede komen. Er zouden nauwkeurig afgelijnde criteria moeten tot stand komen toepasselijk op elke tussenkomst van het L. I. F.

* * *

ture et à notre horticulture. Cette situation ambiguë fait mauvaise impression dans les milieux agricoles.

Cette manière de voir est partagée par un autre membre, qui affirme que les mesures proposées sont préjudiciables aux investissements agricoles. Il fait allusion aux mesures récemment décrétées et visant à freiner les investissements publics.

Le Ministre signale que le freinage indirect des investissements privés ne sera pas de nature à contraindre l'agriculteur à s'adresser à des institutions purement financières en vue d'obtenir des crédits. Les limitations de crédit proposées par le Gouvernement tendent principalement à combattre la surchauffe dans le secteur de la construction. Quant aux restrictions limitées imposées au F. I. A., celles-ci sont de nature différente (voir annexe III), à savoir :

1) pour la construction d'habitations, une certaine limitation est estimée utile. Il n'y a pas d'urgence et la construction peut sans inconvenient être remise;

2) dans les cas où l'achat, portant en même temps sur des bâtiments de ferme et sur une petite superficie de terre de culture, est assorti d'un bail pour d'autres terres, on a constaté certains abus qui sont préjudiciables à l'acheteur. Dans ces cas, le Fonds n'interviendra plus si la durée du bail pour terres tenues en location n'est pas suffisamment longue. À la question savoir ce qu'on entend par un bail de durée suffisamment longue, le Ministre a répondu qu'en l'occurrence il devait s'agir d'un bail de 18 ans;

3) en ce qui concerne le paiement des droits de « chapeau », bien souvent le montant déclaré aux bailleurs de fonds et au F. I. A. ne correspond pas à celui que reçoit le cessionnaire. Dorénavant, il sera procédé à une ventilation lors de l'établissement des dossiers de demandes, afin de pouvoir constater efficacement la composition de la somme de reprise des exploitations. S'il devait apparaître que l'un ou l'autre poste a été exagéré (ce qui est généralement le cas des droits de chapeau), le F. I. A. refusera son intervention;

4) en cas d'achat de matériel ou d'équipement, cet achat doit être pleinement justifié et être en rapport avec l'importance de l'exploitation. L'équipement d'une exploitation doit être économiquement justifié;

5) l'achat de terres ne pourra bénéficier de l'intervention du F. I. A. que pour autant qu'il favorise la rentabilité de l'exploitation. Il n'y aura pas d'intervention en cas d'achat de terres de culture qui sont cultivées par un voisin, lequel verrait ainsi réduite sa propre exploitation;

6) il va de soi que le F. I. A. refuse son intervention lorsque l'achat de terres présente un caractère spéculatif.

* * *

Un membre déclare que les fonds publics doivent être utilisés d'une manière plus rationnelle que ce n'est le cas pour le moment. Il convient de réaliser une sorte de programmation tenant minutieusement compte du but que l'on désire atteindre. Le membre regrette que le F. I. A., tel qu'il fonctionne actuellement, n'est pas l'instrument principal en vue de la réalisation d'une telle politique de programmation : comme un orateur précédent, il demande que les avantages de la loi du 15 février 1961 profitent uniquement à l'agriculture. Il faudrait établir des critères bien délimités applicables à toute intervention du F. I. A.

* * *

Een lid beweert dat het koninklijk besluit van 15 mei 1961 niets gewijzigd heeft aan de onregelmatige toestand waarin zich een tweetal coöperatieven uit het Naamse bevinden. Hij vraagt dat elke verdere toekenning van krediet aan bedoelde coöperatieven zou worden opgeschort in afwachting van een streng doorgevoerde enquête.

Hierop antwoordt de Minister dat er geen krediet wordt toegekend zo de kwestieuze coöperatieve aan de gestelde criteria niet beantwoordt. Een onderzoek zal ingesteld worden betreffende de door het lid vernoemde coöperatieven. De Minister zal zich persoonlijk inlaten met de eventueel te nemen beslissingen.

De Minister betoogt verder dat het niet opgaat voor elk concreet geval vaste criteria te bepalen : de ervaring leert dat het ene geval totaal verschilt van het andere en zulks om diverse en uiteenlopende redenen. Er is slechts één verantwoord criterium, met name of het bestaan van het bepaald bedrijf economisch verantwoord is. Het Fonds aarzelt soms tussen te komen wanneer het gaat om reeds gerealiseerde operaties, wat begrijpelijk is. Ook ingeval van voorgenomen operaties die klaarblijkelijk te duur zullen uitvallen en die slechts de ondergang van hun ondernemer zouden betekenen. Men dient de bedrijfsleiders te beschermen tegen al te grote risico's dragende ondernemingen. In sommige gevallen had de weigering van het L. I. F. tot gevolg dat de betrokkenen hun kostprijs omlaag drukten en gunstiger voorwaarden bekomen werden.

Verder zorgt het leningsorganisme voor een tweede schifting daar de kredietinstellingen uiteraard geen twijfelachtige of drieste operaties wensen te financieren.

Er is vervolgens het onderzoek door de buitendiensten van het departement, onderzoek waarvan het verslag in het aanvraagdossier is opgenomen. Het bevat o.m. de berekening van de lasten en de ventilatie der verschillende bedrijfsposten, ten einde zich een zo juist en getrouw mogelijk beeld van de werkelijke toestand te kunnen vormen.

* * *

Een lid stelt de concrete vraag of de ministeriële circulaire van 11 maart j.l. op een of andere wijze de werking van het L. I. F. zal beïnvloeden. Zal men b.v. aan een in opbouw zijnde coöperatieve gedurende minstens drie maanden elk krediet weigeren met het gevolg dat deze coöperatieve zich elders « duur » geld zal moeten aanschaffen daar zij toch de aangevatte werken niet kan stilleggen zonder grote schade ? Het antwoord van de Minister is ontkennend; het L. I. F. zal tussenkomen zelfs indien het dossier na 11 maart 1964 werd ingediend. Desnoods kunnen door het Investeringscomité derogaties toegestaan worden voor operaties betreffende het publiek domein (aanplantingen, bossingen, enz.).

* * *

Het enig artikel van het wetsontwerp wordt eenparig aangenomen.

De Verslaggever,

G. F. LOOS.

De Voorzitter,

R. LEFEBVRE.

Un membre prétend que l'arrêté royal du 15 mai 1961 n'a en rien modifié la situation irrégulière dans laquelle se trouvent deux coopératives de la région de Namur. Il demande que tout nouvel octroi de crédits à ces coopératives soit suspendu en attendant que soit effectuée une enquête approfondie.

A ceci le Ministre répond qu'il n'est accordé aucun crédit si la coopérative en question ne répond pas aux critères fixés. Une enquête sera menée au sujet des coopératives citées par le membre. Le Ministre s'occupera personnellement des décisions éventuellement à prendre.

Le Ministre explique en outre qu'il ne s'indique pas de fixer des critères bien définis pour chaque cas concret : l'expérience prouve que l'un cas diffère totalement de l'autre, et ceci pour des raisons diverses et divergentes. Il n'y a qu'un seul critère valable, à savoir si l'existence de l'entreprise est économiquement justifiée. Le Fonds hésite souvent à intervenir lorsqu'il s'agit d'opérations réalisées, ce qui est compréhensible. Il hésite également dans le cas d'opérations proposées qui se révéleront vraisemblablement trop chères et qui ne feraient qu'occasionner la ruine de l'entrepreneur. Les chefs d'entreprise doivent être protégés contre les entreprises entraînant des risques trop importants. Dans certains cas, le refus du F. I. A. a amené les intéressés à réduire leur prix de revient et a permis d'obtenir des conditions plus avantageuses.

En outre, l'organisme de prêt procède à une deuxième ventilation, étant donné que les établissements de crédit ne désirent évidemment pas financer des opérations douceuses ou audacieuses.

Vient ensuite l'examen par les services extérieurs du département, dont le rapport a été repris au dossier de la demande. Il comprend entre autres le calcul des charges ainsi que la ventilation des divers postes d'exploitation, ce qui permet de se faire une idée aussi exacte et fidèle que possible de la situation réelle.

* * *

Un membre demande explicitement si la circulaire du 11 mars dernier pourra avoir une influence quelconque sur le fonctionnement du F. I. A. Tout crédit sera-t-il par exemple refusé pendant 3 mois au moins à une coopérative en formation, de sorte que celle-ci devra se procurer des fonds ailleurs à un taux élevé, étant donné qu'elle ne peut arrêter les travaux commencés sans préjudice important ? Le Ministre répond par la négative; le F. I. A. interviendra, même si le dossier a été introduit après le 11 mars 1964. Au besoin, des dérogations peuvent être accordées par le Comité d'investissement pour des opérations se rapportant au domaine public (plantations, boisements, etc.).

* * *

L'article unique du projet de loi est adopté à l'unanimité.

Le Rapporteur,

G. F. LOOS.

Le Président,

R. LEFEBVRE.

BIJLAGE I.

15 Mei 1961. — Koninklijk besluit houdende algemeeen reglement van het Landbouwinvesteringsfonds.

BOUDEWIJN,

Koning der Belgen,

Aan allen, tegenwoordigen en toekomenden, HEIL.

Gelet op artikel 67 van de Grondwet;

Gelet op de wet van 15 februari 1961 houdende oprichting van een Landbouwinvesteringsfonds, en inzonderheid op de artikelen 1, 5 en 11;

Gelet op het koninklijk besluit van 30 september 1937 tot oprichting van een Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, gewijzigd bij de wet van 15 april 1958;

Gelet op de hoogdriengendheid;

Op de voordracht van Onze Minister van Landbouw en van Onze Minister van Financiën,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ :

Eerste artikel.

Het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet wordt belast met de uitvoering van de beslissingen van de Minister van Landbouw betreffende de toekenning, ten laste van het Landbouwinvesteringsfonds, van waarborgen, premies, toelagen of leningen.

Te dien einde openet het, op naam van het Landbouwinvesteringsfonds, een speciale rekening voorbehouden aan de verrichtingen van dit Fonds.

Art. 2.

De bijzondere rekening wordt gestijfd :

1^e door de daar toe voorziene begrotingskredieten;

2^e door de gelden van de speciale rekening ingesteld bij koninklijk besluit van 31 december 1951 betreffende het toestaan van leningen aan de coöperatieve vennootschappen met landbouwkarakter;

3^e door de terugbetaling van de terugvorderbare voorschotten;

4^e door de delgingen en de interesses van de leningen met gelden van het Landbouwinvesteringsfonds verleend;

5^e door de opbrengst van de tijdelijk beschikbare fondsen, waarvan de belegging zou gedaan zijn door het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet met het akkoord van de Minister van Landbouw.

Art. 3.

Elk jaar, ten laatste de 28^e februari, brengt het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet verslag uit over de verrichtingen van het Landbouwinvesteringsfonds. De Minister van Landbouw maakt het verslag met de bewijsstukken over aan de Minister van Financiën die ze aan het Rekenhof overmaakt.

Art. 4.

Alle bescheiden betreffende de waarborgen, premiën, toelagen, leningen en kapitaalsbeleggingen worden opgemaakt door of op initiatief van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet, handelend in naam van de Minister van Landbouw.

De rechtsvorderingen worden gevoerd, in aanleg en verweer, op vervolging en beraarstiging van het Instituut handelend in naam en met het akkoord van de Minister van Landbouw.

Art. 5.

De kosten welke voortspruiten uit de toepassing van dit besluit worden aangerekend op het Landbouwinvesteringsfonds.

De Minister van Landbouw en de Minister van Financiën stellen, het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet gehoord, de bijdrage vast welke het Instituut afneemt van het Landbouwinvesteringsfonds als vergoeding voor zijn tussenkomst.

ANNEXE I.

15 mai 1961. — Arrêté royal portant règlement général du Fonds d'investissement agricole.

BAUDOUIN,

Roi des Belges,

A tous, présents et à venir, SALUT.

Vu l'article 67 de la Constitution;

Vu la loi du 15 février 1961 portant création d'un Fonds d'investissement agricole, et spécialement les articles 1er, 5 et 11;

Vu l'arrêté royal du 30 septembre 1937 relatif à la création d'un Institut national de Crédit agricole, modifié par la loi du 15 avril 1958;

Vu l'urgence;

Sur la proposition de Notre Ministre de l'Agriculture et de Notre Ministre des Finances,

Nous AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS :

Article premier.

L'Institut national de Crédit agricole est chargé d'exécuter les décisions du Ministre de l'Agriculture concernant l'octroi, à charge du Fonds d'investissement agricole, des garanties, primes, subventions ou prêts.

A cet effet, il ouvre, au nom du Fonds d'investissement agricole, un compte spécial réservé aux opérations de ce Fonds.

Art. 2.

Le compte spécial est alimenté :

1e par les crédits budgétaires prévus à cet effet;

2e par tous les avoirs du compte spécial institué par l'arrêté royal du 31 décembre 1951 relatif à l'octroi de prêts aux sociétés coopératives de caractère agricole;

3e par le remboursement des avances récupérables;

4e par les amortissements et les intérêts des prêts consentis sur les avoirs du Fonds d'investissement agricole;

5e par le produit des avoirs temporairement disponibles dont le placement aurait été fait par l'Institut national de Crédit agricole de l'accord du Ministre de l'Agriculture.

Art. 3.

Chaque année, le 28 février au plus tard, l'Institut national de Crédit agricole fait rapport sur les opérations du Fonds d'investissement agricole. Le Ministre de l'Agriculture transmet le rapport avec les pièces justificatives au Ministre des Finances, qui les transmet à la Cour des Comptes.

Art. 4.

Tous documents concernant les garanties, primes, subventions, prêts et placements de fonds sont établis par ou à l'initiative de l'Institut national de Crédit agricole, agissant au nom du Ministre de l'Agriculture.

Les actions judiciaires sont intentées et défendues poursuites et diligences de l'Institut agissant au nom et avec l'accord du Ministre de l'Agriculture.

Art. 5.

Les frais résultant de l'application du présent arrêté sont imputés sur le Fonds d'investissement agricole.

Le Ministre de l'Agriculture et le Ministre des Finances fixent, l'Institut national de Crédit agricole entendu, la redevance que celui-ci préleve sur le Fonds d'investissement agricole comme rétribution de son intervention.

Art. 6.

De Minister van Landbouw zal een commissie van advies inzake landbouwkrediet instellen die als opdracht heeft advies uit te brengen over alles wat de werking van het Landbouwinvesteringsfonds betreft en over de vraagstukken welke betrekking hebben op het landbouwkrediet in het algemeen. De samenstelling ervan wordt door hem bepaald, in akkoord met de Minister van Financiën.

De directeur-generaal van het Openbaar Krediet bij het Ministerie van Financiën vertegenwoordigt de Minister van Financiën in de schoot van de commissie.

Art. 7.

Onder landbouwers- en tuinderscoöperaties dient te worden verstaan deze welke opgericht zijn overeenkomstig boek I, titel IX, sectie 7 van het Wetboek van koophandel en welke daarenboven aan de volgende voorwaarden voldoen :

- a) het voorwerp van de vennootschap moet in hoofdzaak verband houden met de landbouw, de tuinbouw of de veeteelt;
- b) de meerderheid der vennooten moet het beroep van landbouwer, tuinder of veefokker uitoefenen;
- c) de meerderheid van degenen die gebruik maken van de diensten van de vennootschap moet er lid van zijn: de Minister kan echter de hulp van het Landbouwinvesteringsfonds verstrekken aan vennootschappen welke aan deze voorwaarde niet voldoen, mits zij er zich naar schikken binnen de door hem vastgestelde termijn;
- d) de vennootschap mag het toetreden van nieuwe leden mogelijk maken zonder overdreven eisen te stellen;
- e) de statuten moeten voorzien dat ieder lid op de algemene vergadering over een stem beschikt. Bij wijze van uitzondering kan de Minister echter de hulp van het Landbouwinvesteringsfonds verstrekken aan vennootschappen waarvan de statuten bepalen dat de vennooten over een bijkomende stem beschikken per reeks van genomen aandelen, zonder dat het aantal stemmen waarover een vennoot beschikt, meer dan 1/5 van de uitgebrachte stemmen mag bedragen en zonder dat de bijkomende stemmen voor meer dan de helft van de rechtstreekse of vertegenwoordigende stemmen bij de stemming in aanmerking mogen komen;
- f) het jaarlijks dividend mag 6 % van het gestort bedrag der aandelen niet overschrijden.

De landbouwcoöperaties die onder hun leden andere landbouwcoöperaties tellen, moeten bovenvermelde voorwaarden b), c), d) en e) niet vervullen zo de aangesloten coöperatieve vennootschappen zelf daaraan voldoen.

Art. 8.

Onder landbouwers- of tuindersverenigingen dient te worden verstaan deze welke voldoen aan de voorwaarden voorzien bij de wet van 31 maart 1898 op de beroepsverenigingen en welke daarenboven de onder a), b) en d) van artikel 7 vermelde voorwaarden vervullen.

Art. 9.

De bij het Ministerie van Landbouw aangestelde inspectie van Financiën brengt advies uit over alle voorstellen die niet voorgelegd worden aan de commissie van advies voorzien bij artikel 6. Zij wordt ingelicht over al de getroffen beslissingen en kan ter plaatse kennisnemen van alle documenten welke betrekking hebben op de tussenkomsten van het Landbouwinvesteringsfonds.

Art. 10.

Onze Minister van Landbouw en Onze Minister van Financiën zijn belast met de uitvoering van dit besluit.

Gegeven te Brussel, 15 mei 1961.

Art. 6.

Le Ministre de l'Agriculture instituera une commission consultative en matière de crédit agricole, ayant pour mission de donner son avis sur tout ce qui concerne le fonctionnement du Fonds d'investissement agricole et sur les problèmes qui concernent le crédit agricole en général. Il en détermine la composition, d'accord avec le Ministre des Finances.

Le directeur général du Crédit public du Ministère des Finances représente le Ministre des Finances au sein de la commission.

Art. 7.

Par coopératives d'agriculteurs ou d'horticulteurs, il y a lieu de comprendre celles qui sont constituées conformément au Code de commerce, livre Ier, titre IX, section 7, et qui répondent en outre aux conditions suivantes :

- a) l'objet de la société doit se rattacher principalement à l'agriculture, à l'horticulture ou à l'élevage;
- b) la majorité des coopérateurs de la société doivent exercer la profession d'agriculteur, d'horticulteur ou d'éleveur;
- c) la majorité des personnes qui font usage des services de la société doivent en être membres; le Ministre peut toutefois consentir l'aide du Fonds d'investissement agricole aux sociétés qui ne remplissent pas cette condition, pourvu qu'elles s'y conforment dans le délai qu'il déterminera;
- d) la société doit permettre l'admission de nouveaux membres, sans conditions excessives;
- e) les statuts doivent prévoir qu'aux assemblées générales, chaque sociétaire dispose d'une voix. A titre exceptionnel, le Ministre peut toutefois consentir l'aide du Fonds d'investissement agricole aux sociétés dont les statuts prévoient que les sociétaires disposent d'une voix supplémentaire par série de parts souscrites, sans que le nombre de voix dont dispose un associé puisse dépasser 1/5 des voix prenant part au vote et sans que les voix supplémentaires puissent intervenir au vote pour plus de la moitié des voix présentes ou représentées;
- f) le dividende annuel ne peut dépasser 6 % du montant libéré des parts.

Les sociétés coopératives agricoles comptant parmi leurs membres d'autres sociétés coopératives agricoles ne doivent pas remplir les conditions b), c), d) et e) ci-dessus, si les sociétés coopératives membres remplissent elles-mêmes ces conditions.

Art. 8.

Par associations d'agriculteurs ou d'horticulteurs, il y a lieu de comprendre celles qui répondent aux conditions prévues par la loi du 31 mars 1898 sur les unions professionnelles et qui remplissent en outre les conditions formulées sous a), b) et d) de l'article 7 ci-dessus.

Art. 9.

L'inspection des Finances accréditée auprès du Ministère de l'Agriculture donne son avis sur toutes les propositions qui ne sont pas soumises à la commission consultative prévue par l'article 6. Elle est informée de toutes les décisions prises et peut prendre connaissance sur place de tous les documents ayant trait aux interventions du Fonds d'investissement agricole.

Art. 10.

Notre Ministre de l'Agriculture et Notre Ministre des Finances sont chargés de l'exécution du présent arrêté.

Donné à Bruxelles, le 15 mai 1961.

BOUDEWIJN,

VAN KONINGSWEGE :

De Minister van Landbouw,

De Minister van Financiën,

PAR LE ROI :

Le Ministre de l'Agriculture,

Ch. HEGER.

Le Ministre des Finances,

A. DEQUAE.

BIJLAGE II.

24 maart 1961. — Ministerieel besluit houdende oprichting bij het Ministerie van Landbouw van een commissie van advies inzake landbouwkrediet.

De Minister van Landbouw,
Gelet op de wet van 15 februari 1961 houdende oprichting van een Landbouwinvesteringsfonds;

Overwegend dat het nuttig is een commissie op te richten samengesteld uit afgevaardigden van de landbouworganisaties en van de openbare en private kredietinstellingen, alsmede uit vertegenwoordigers van de administratie, met opdracht bij de Minister van Landbouw op diens verzoek of uit eigen beweging, advies uit te brengen over alles wat betreft de werking van het Landbouwinvesteringsfonds en, in het algemeen, over de vraagstukken die betrekking hebben op het landbouwkrediet,

Besluit :

Eerste artikel.

Bij het Ministerie van Landbouw wordt een commissie voor advies inzake landbouwkrediet opgericht.

Art. 2.

Deze commissie is als volgt samengesteld :

De heer Piette, M.;

Plaatsvervanger : de heer Massaux, H.,
als afgevaardigden van de « Alliance agricole belge »;

De heer Florquin, A.;

Plaatsvervanger : de heer Van Heghe, A.,
als afgevaardigden van de Centrale Kas voor Landbouwkrediet van de Belgische Boerenbond;

De heer Delhove, A.;

Plaatsvervanger : de heer Crahay, J.,
als afgevaardigden van de « Fédération nationale des Unions professionnelles agricoles »;

De heer Brabandere, E.;

Plaatsvervanger : de heer De Vis, J.,
als afgevaardigden van de Belgische Vereeniging der Banken;

De heer Thiry, E.;

Plaatsvervanger : de heer Herlin, M.,
als afgevaardigden van de Algemene Spaar- en Lijfrentekas.

Maken, bovendien, deel uit van de commissie als vertegenwoordigers van de administratie :

de secretaris-generaal van het Ministerie van Landbouw;

de directeurs-generaal van het bestuur voor Landbouwproductie, sectie plantaardige produkten en sectie dierlijke produkten, van het Ministerie van Landbouw;

de directeur-generaal van het bestuur der Economische Diensten van het Ministerie van Landbouw en het hoofd van de dienst « Landbouwkrediet » van dit bestuur;

de directeur-generaal van de dienst voor Openbaar Krediet van het Ministerie van Financiën.

In geval van belet mogen deze ambtenaren zich laten vervangen door een ambtenaar van hun administratie door henzelf aangewezen.

Art. 3.

Het voorzitterschap van de commissie wordt waargenomen door de secretaris-generaal van het Ministerie van Landbouw en, bij zijn afwezigheid, door de directeur-generaal van het bestuur der Economische Diensten van dit Ministerie of door het hoofd van de dienst « Landbouwkrediet » van dat bestuur. Deze laatste neemt het secrétariat waar.

De directeur-generaal van het Nationaal Instituut voor Landbouwkrediet of zijn afgevaardigde, woont eveneens de vergaderingen van de commissie bij.

Brussel, 24 maart 1961.

ANNEXE II.

24 mars 1961. — Arrêté royal créant auprès du Ministère de l'Agriculture une commission consultative en matière de crédit agricole.

Le Ministre de l'Agriculture,

Vu la loi du 15 février 1961 portant création d'un Fonds d'investissement agricole;

Considérant qu'il y a intérêt à créer une commission composée de délégués des organisations agricoles et des organismes de crédit publics et privés, ainsi que de représentants de l'administration, ayant pour mission de donner son avis au Ministre de l'Agriculture, à la demande de celui-ci ou de sa propre initiative, sur tout ce qui concerne le fonctionnement du Fonds d'investissement agricole et sur les problèmes qui concernent le crédit agricole en général.

Arrête :

Article premier.

Il est créé auprès du Ministère de l'Agriculture une commission consultative en matière de crédit agricole.

Art. 2.

Cette commission est composée comme suit :

M. Piette, M.;

Suppléant : M. Massaux, H.;
en qualité de délégué de l'Alliance agricole belge;

M. Florquin, A.;

Suppléant : M. Van Heghe, A.,
en qualité de délégué de la Caisse centrale du Crédit agricole du Boerenbond belge;

M. Delhove, A.;

Suppléant : M. Crahay, J.,
en qualité de délégué de la Fédération nationale des Unions professionnelles agricoles;

M. de Brabandere, E.;

Suppléant : M. De Vis, J.,
en qualité de délégué de l'Association belge des Banques;

M. Thiry, E.;

Suppléant : M. Herlin, M.,
en qualité de délégué de la Caisse générale d'Epargne et de Retraite.

Font en outre partie de la commission en qualité de représentants de l'administration :

le Secrétaire général du Ministère de l'Agriculture;

les directeurs généraux de l'Administration de la production agricole, secteur végétal et secteur animal, du Ministère de l'Agriculture;

le directeur général de l'Administration des services économiques du Ministère de l'Agriculture et le chef du service « Crédit agricole » de cette administration;

le directeur général du service du crédit public du Ministère des Finances.

En cas d'empêchement, ces fonctionnaires peuvent se faire remplacer par un fonctionnaire de leur administration désigné par eux.

Art. 3.

La présidence de la commission est assumée par le Secrétaire général du Ministère de l'Agriculture, et, en son absence, par le directeur général de l'Administration des services économiques de ce Ministère, ou par le chef du service « Crédit agricole » de cette administration. Ce dernier assume le secrétariat de la commission.

Le directeur général de l'Institut national de Crédit agricole ou son délégué assiste également aux réunions de la commission.

Bruxelles, le 24 mars 1961.

Ch. HEGER.

BIJLAGE III.

Landbouwinvesteringsfonds.

Richtlijn betreffende
de vragen om bijkomende inlichtingen.

In het kader van zijn algemene financiële politiek heeft de Regering besloten voor een bepaalde tijd de werking van het L. I. F. te beperken.

Om de toepassing van de nieuwe maatregelen mogelijk te maken, gelieven de betrokken ambtenaren bij het opstellen van hun adviezen rekening te houden met hetgeen volgt.

A. — Wanneer het gaat om een kredietaanvraag voor *aankoop van gronden*, dient duidelijk vermeld :

- a) of de gronden al dan niet door de aanvrager werden gebruikt;
- b) of de feiten bewijzen of schijnen te bewijzen dat het niet gaat om een speculatieve verrichting.

B. — Dezelfde inlichtingen dienen gegeven wanneer het gaat om *aankoop van gebouwen*. Doch het is nodig bovendien, aan te duiden of deze aankoop gepaard gaat met een huurovereenkomst van lange duur voor de gronden die gehuurd zijn.

Wanneer het een aankoop geldt van gebouwen voor woning, en wanneer deze woning geen deel uitmaakt van het uitbatingscomplex, dient dit vermeld en dient de waarde van de woning aangegeven (bij ontstentenis van werkelijke cijfers, een schatting).

C. — Wanneer het de overname van een hoeve betreft, dient het krediet onderverdeeld in :

- a) vee, uitrusting, meststoffen, navetten, kosten, enz.;
- b) « opleggeld » (chapeau).

D. — Voor wat betreft de *uitrusting* (werktuigen, machines, serren, enz.) dient aangeduid of het aanschaffen ervan werkelijk en economisch wenselijk is voor de uitbating.

E. — Voor het geval van *boerwijken*, dient klaar aangeduid of het gaat om de woning, de bedrijfsgebouwen of deze beide. In dit laatste geval moeten de uitgaven onderverdeeld worden.

ANNEXE III.

Fonds d'investissement agricole.

Instruction concernant
les demandes de renseignements supplémentaires.

Dans le cadre de sa politique financière générale, le Gouvernement a décidé de restreindre, pendant un certain temps, l'activité du F. I. A.

Afin de permettre l'application des nouvelles mesures, les fonctionnaires intéressés voudront bien, lors de l'établissement de leur avis, tenir compte de ce qui suit.

A. — Lorsqu'il s'agit d'une demande de crédit portant sur *l'achat de terres*, il y a lieu d'indiquer clairement :

- a) si les terres étaient occupées ou non par le demandeur;
- b) si les faits prouvent ou tendent à prouver qu'il ne s'agit pas d'une opération spéculative.

B. — Il y a lieu de donner les mêmes renseignements lorsqu'il s'agit de *l'achat de bâtiments*. Mais il est nécessaire, en outre, d'indiquer si cet achat est assorti d'un bail de longue durée pour les terres tenues en location.

Lorsque l'achat porte sur des bâtiments d'habitation, et que celle-ci ne fait pas partie du complexe d'exploitation, il y a lieu de l'indiquer et d'en donner la valeur (à défaut de chiffres réels, une estimation).

C. — Lorsqu'il s'agit d'une *reprise de ferme*, il y a lieu de ventiler le crédit en :

- a) bétail, équipement, engrais, arrière-engrais, frais, etc.;
- b) « chapeau ».

D. — Quant à l'*équipement* (outils, machines, serres, etc.), il y a lieu d'indiquer si ces acquisitions sont réellement et économiquement souhaitables dans l'exploitation.

E. — Dans le cas des *constructions*, il y a lieu d'indiquer clairement s'il s'agit d'habitation, de bâtiments d'exploitation, ou des deux. Dans ce dernier cas, il y a lieu de ventiler les dépenses.